

Sygn. akt III CKN 1123/98

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2000 r.

Sąd Najwyższy Izba Cywilna

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN – Andrzej Wypiórkiewicz

Sędziowie: SN – Helena Ciepła (spraw.)

SN – Zbigniew Strus

Protokolant: Iwona Budzik

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2000 r.

na rozprawie sprawy z powództwa P. W., A. W. i B. X.

przeciwko G. K.

o zapłatę

na skutek kasacji pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 27 sierpnia 1998 r., sygn. akt I ACa [...]

oddala kasację.

U Z A S A D N I E N I E

Wyrokiem z dnia 24 marca 1998 r. Sąd Wojewódzki w L. zasądził na rzecz powodów P. W., A. W. i B. X. solidarnie kwotę 70452,10 zł z ustawowymi odsetkami od 7 sierpnia 1996 r.

Według ustaleń tego Sądu powodowie, będąc współnikami spółki cywilnej „A.”, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej od 12 lutego do 27 marca 1996 r. dostarczali pozwanemu mieszanki paszowe, ten zaś kwitował ich odbiór pieczętą swojego przedsiębiorstwa na przedstawianych mu fakturach. Zapłatę miał uiścić po zakończeniu cyklu produkcyjnego, czego pomimo wezwań nie uczynił. Oceniając zebrany materiał Sąd Wojewódzki uznał roszczenie powodów za udowodnione w kwocie zasądzonej.

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 27 sierpnia 1998 r. apelację pozwanego oddalił. W motywach podzielił ustalenia Sądu Wojewódzkiego i wyprowadzone z nich wnioski oraz ich ocenę jurydyczną. W uzupełnieniu argumentacji przytoczonej przez ten Sąd wskazał, że wystawienie faktury na nazwisko ojca pozwanego nie podważa faktu zawarcia umowy z pozwanym, skoro to jemu zostały dostarczone mieszanki i faktury zostały skorygowane, co przesądza, że to on jest biernie legitymowany w sprawie. Wniosek pozwanego o powołanie drugiego biegłego jako nieuzasadniony Sąd Apelacyjny oddalił.

Pozwany zarzucił w kasacji naruszenie przepisów postępowania art. 194 § 1 k.p.c. przez nieuwzględnienie wniosku o wezwanie do wzięcia udziału w sprawie w charakterze pozwanego jego ojca Z. K. oraz art. 286 k.p.c. przez niedopuszczenie dowodu z opinii biegłego. Ponadto zarzucił naruszenie prawa materialnego § 11 ust. 6 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 14 grudnia

1995 r. w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów (Dz. U. Nr 148, poz. 720). W konkluzji wniósł o uchylenie wyroków Sądów obu instancji oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sytuacji gdy skarżący z powołaniem się na obydwie podstawy kasacyjne (art. 393¹ k.p.c.) kwestionuje zasadność zaskarżonego orzeczenia, to w pierwszej kolejności wymaga rozważenia zarzut naruszenia przepisów procesowych, bowiem zarzut naruszenia prawa materialnego może być właściwie oceniony na tle prawidłowo ustalonego stanu faktycznego.

Zarzut naruszenia art. 194 § 1 k.p.c. jest bezskuteczny. Zmiany podmiotowe w postępowaniu mają bowiem umożliwić już w jego trakcie naprawienie błędów niewłaściwego, podmiotowego określenia granic. Jednak przyjęcie w przedmiotowej sprawie w świetle poczynionych ustaleń, biernej legitymacji pozwanego jest prawidłowe.

Nie został też naruszony przepis art. 286 k.p.c. Wydana bowiem przez biegłego opinia wyjaśnia w sposób wystarczający istotne dla sprawy okoliczności, a ponieważ jej fachowość i rzetelność nie została w żaden sposób podważona słusznie Sąd Apelacyjny poprzestał na tej opinii i oparł na niej swoje rozstrzygnięcie. Podjęta w kasacji próba zanegowania tego stanowisko z tego tylko powodu, że zaskarżony wyrok jest dla niego niekorzystny nie mogła odnieść zamierzonego skutku. Sąd bowiem nie ma obowiązku w każdym przypadku dopuszczenia dowodu z opinii biegłego (por. post. SN z 22 lipca 1997 r., I CKN 174/97, nie publ.).

W ustalonym stanie zarzut naruszenia § 11 ust. 6 przytoczonego w kasacji rozporządzenia nie może być poddany kontroli kasacyjnej, gdyż mimo wymienienia go w petitum kasacji, w części motywacyjnej nie podjęto nawet próby wykazania, na czym ta błędna wykładnia polega. Także w tym zakresie Sąd Najwyższy nie może wyręczać stron, ani dokonywać konkretyzacji zarzutów (orz. SN z 11.03.97, II CKN 13/97, OSNC 1997 Nr 8 poz. 114).

W tym stanie rzeczy kasacja, jako pozbawiona uzasadnionych podstaw podlega oddaleniu (art. 393¹² k.p.c.)